

A Szegedi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Szegeden, 2016. november hó 23. napján megtartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

V É G Z É S T :

Az adócsalás büntette és más bűncselekmények miatt **az I.rendű vádlott ÉS TÁRSAI** ellen indított büntetőügyben a **Szegedi Törvényszék** 2015. december hó 16. napján kihirdetett **4.B.1142/2011/230.** számú ítéletének a **III. rendű és a IV. rendű vádlottra** vonatkozó és fellebbezések folytán felülbírált részét

h e l y b e n h a g y j a

azzal, hogy a III. rendű vádlott által egyedül fizetendő bűnügyi költség összege helyesen 74.771,- (hetvennégyezer-hétszázhetvenegy) forint.

Megállapítja, hogy a III. rendű vádlott vezetéknévének írásmódja [vezetéknév].

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

Az elsőfokú bíróság a III. rendű vádlottat folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett adócsalás büntette [1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés 1. fordulat, (4) bekezdés 1. fordulat], folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétsége (1978. évi IV. törvény 276. §), bűnsegédként elkövetett számvitel rendje megsértésének büntette [1978. évi IV. törvény 289. § (1) bekezdés b) pont, (4) bekezdés a), b) pont] miatt halmazati büntetésül mint visszaesőt 3 év 4 hónap börtönre, 4 év közügyektől eltiltásra és 5 év gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltásra,

a IV. rendű vádlottat folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett adócsalás büntette [1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés 1. fordulat, (4) bekezdés 1. fordulat], folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétsége (1978. évi IV. törvény 276. §), bűnsegédként elkövetett számvitel rendje megsértésének büntette [1978. évi IV. törvény 289. § (1) bekezdés b) pont, (4) bekezdés a), b) pont] miatt 2 év, végrehajtásában 3 év próbaidőre felfüggesztett börtönre ítélte.

Megállapította, hogy a kiszabott szabadságvesztésből III. rendű vádlott nem bocsátható feltételes szabadságra, IV. rendű vádlott pedig - a végrehajtás elrendelése esetén - a szabadságvesztésből, annak háromnegyed része kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

A felmerült bűnügyi költségből III. rendű vádlottat 78.767,- forint, míg I., II. III., IV. rendű

vádlottakat egyetemleges 813.410,- forint megfizetésére kötelezte.

Ellenben III. és IV. rendű vádlottakat a bűnsegédként elkövetett adócsalás büntette, bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntette, valamint bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétsége miatt emelt vád alól felmentette. A felmentő rendelkezések első fokon jogerőre emelkedtek.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a III. rendű vádlott és védője enyhítés, és a IV. rendű vádlott és védője egyezően felmentés érdekében jelentettek be fellebbezést. A fellebbezési nyilvános ülésen a III. rendű vádlott védője a fellebbezést akként tartotta fenn, hogy elsődlegesen a III. rendű vádlott részbeni felmentését, másodlagosan az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését, harmadlagosan a büntetés enyhítését indítványozta.

A fellebbviteli főügyészség a tényállás kiegészítése mellett indítványozta, hogy az ítélet az első fokú ítéletet változtassa meg, a III. rendű vádlottal szemben 32.045.394,- forintra rendeljen el vagyonekobzást, egyebekben az első fokú ítéletet hagyja helyben.

Az ítélet az első fokú ítéletet nem ítélte alaposnak, és a főügyészi indítvány vagyonekobzásra vonatkozó részét sem osztotta.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást hiánytalanul és a perrendi szabályok betartásával folytatta le. A III. és IV. rendű vádlottak védői által előterjesztett bizonyítási indítványokat megalapozottan utasította el, annak indokaival a másodfokú bíróság is mindenben egyetértett.

Ugyanezen indokokra figyelemmel tartotta szükségtelennek az ítélet az utasította el a védők által a fellebbezési nyilvános ülésen azonos tartalommal előterjesztett bizonyítási indítványokat.

* * *

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás részben hiányos, ezért azt az iratok tartalma alapján - figyelemmel a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontjára a másodfokú bíróság az alábbiak szerint kiegészítette:

A III. rendű vádlottat időközben a Szegedi Törvényszék 2015. május 28. napján kelt 1.B.667/2011/135. számú ítéletével - mely a Szegedi Ítélet az Bf.I.637/2015/15. számú végzése folytán 2016. március 30. napján emelkedett jogerőre - a 2006. évben folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett adócsalás büntette és más bűncselekmények miatt 2 év börtönre, 2 év közügyektől eltiltásra és 2 év gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltásra ítélte.

A III. rendű vádlottal szemben ugyancsak adócsalás büntette miatt a Szegedi Járásbíróságon B.1232/2010., B.3043/2011., B.152/2012., B.304/2012. és B.3513/2016. szám alatt van folyamatban büntetőeljárás.

A IV. rendű vádlott a 2012. február 15-i nyilatkozata szerint nőtlen, senki eltartására nem köteles. Pultosként dolgozik, minimálbérnek megfelelő havi jövedelemmel. Vagyona egy 50 négyzetméteres lakás 5,8 millió forint értékben, melyet 4,2 millió forint hitel terhel.

A III. rendű vádlott a kiállított számlák bruttó értékének 5%-áért állította ki a számlákat, melyből 5%-ot a II. rendű vádlottnak az őt érintő számlák vonatkozásában kifizetett. Ez az összeg része annak a 107.112.812,- forintnak, amellyel az I. rendű vádlott gazdagodott, hiszen ebből fizette ki a

III. rendű vádlottat.

Az ítélet tábla kiegészíti az első fokú ítélet 30. oldalán felsorolt számlákat, a 2007. november 21. napján kiállított [számlaszám] számú számlával, melynek áfa értéke 116.907,- forint volt (ez a számla az első fokú ítélet 15. oldalán 19. sorában feltüntetett I. rendű vádlottat érintő számlák között helyesen szerepel).

Erre figyelemmel a IV. rendű vádlottat illetően az elkövetési érték 58.057.511,- forint.

Egyebekben az első fokú ítélet tényállása hiánytalan és megalapozott, az a fenti kiegészítésekkel irányadó volt a felülbírálat során.

* * *

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésére álló bizonyítékokat egyenként és egymással összevetve részletesen vizsgálta. Az általa megállapított tényekből is helyes következtetést vont le.

Így a III. rendű vádlott esetében sem részleges felmentésre, sem az első fokú ítélet hatályon kívül helyezésére nincs törvényes ok.

A III. rendű vádlott 2007. december 31. napjáig állított ki és adott át az I. rendű vádlott részére valótlan tartalmú számlákat. Az elkövetési idők azonban a kiállítás időpontjától eltérnek.

Amikor ugyanis a III. rendű vádlott a számlákat az I. rendű vádlott rendelkezésére bocsátotta, tudta, hogy az I. rendű vádlott azokat a könyvelésébe beállítja, illetőleg, hogy ezek a számlák a [gazdasági társaság megnevezése] éves beszámolója alapját is képezni fogják.

Az adócsalás büntette tekintetében az utolsó adóbevallás beadásának időpontja, azaz a 2008. január 21. napja az elkövetési időpont, míg a számvitel rendje megsértésének büntette esetében 2008. június 3. ez az időpont, amikor is a [gazdasági társaság megnevezése] 2007. évre vonatkozó egyszerűsített éves beszámolója benyújtásra került.

A bűnsegédi magatartás a tettesi alapcselekményhez igazodik, így a 2007. december 31. napjáig kiállított számlákkal az adócsalás, illetőleg a számvitel rendjének megsértése elkövetési ideje a tettesi alapcselekmény elkövetési idejéhez igazodik, azaz az 2008. január 21., illetve 2008. június 3. napja.

A fenti időpontokra figyelemmel állapítható meg a III. rendű vádlott visszaesői minősége is, valamint az, hogy kizárt a feltételes szabadságra bocsáthatósága, hiszen a cselekményt jogerős elítélése után, még a büntetés megkezdése előtt valósította meg.

Az ítélet tábla álláspontja szerint a IV. rendű vádlott felmentését célzó fellebbezések a bizonyítékok mérlegelése ellen irányulnak. Azt sérelmezik, hogy az elsőfokú bíróság a IV. rendű vádlott ténybeli beismerő, de bűnösségét tagadó vallomásával szemben a II. és III. rendű vádlottak beismerő vallomása, a rendelkezésre álló okiratok, az írásszakértői vélemény, a III. és IV. rendű vádlottak között fennálló napi kapcsolat, továbbá a számlák vásárlásának illetve kiállításának dátuma alapján azt állapította meg, hogy a IV. rendű vádlott tudta, hogy a számlák nem valós gazdasági eseményről kerültek kiállításra.

A III. rendű vádlott előéletéből megállapítható, hogy 2005. évtől a különböző cégei számlagyrákként működtek, tényleges gazdasági tevékenységet nem végeztek.

Nyilvánvaló, hogy a IV. rendű vádlott - aki napi szinten együtt volt a III. rendű vádlottal - tudomással bírt arról, hogy a III. rendű vádlott cége végez-e tényleges gazdasági tevékenységet vagy sem.

Mindezekre figyelemmel helyesen vonta le az elsőfokú bíróság azt a következtetést, hogy a IV. rendű vádlottnak tudnia kellett, hogy az általa kiállított számlák nem valós gazdasági eseményeket takarnak, és azok kiállításával segítséget nyújtott ahhoz, hogy az I. rendű vádlott a számlák könyvelésbe történt beállításával bűncselekményeket kövessen el.

Az elsőfokú bíróság álláspontját részletesen, okszerűen indokolta. Okfejtése logikus és mindenben megfelel az iratok tartalmának.

A bíróság azon személy büntetőjogi felelősségét kell, hogy vizsgálja, aki ellen az ügyész vádat emel, hiszen a vádemelés joga az ügyészt illeti. Ahol adott személy csak tanúként szerepel egy büntetőügyben, ott ez fel sem merülhet. Jelen ügyben - ellentétben a védő által hivatkozott egyéb büntetőügyekkel - a IV. rendű vádlott nem tanú, így büntetőjogi felelőssége kérdésében a bíróságnak döntenie kellett.

Megalapozott tényállás esetén a bizonyítékok eltérő értékelésére a másodfokú eljárásban nincs törvényes lehetőség. Így a IV. rendű vádlott felmentését célzó fellebbezések eredményre nem vezethettek.

* * *

A megalapozott tényállásból a törvényszék helyesen következtetett a vádlottak bűnösségére, a cselekmények minősítése is törvényes.

Helyesen vizsgálta és állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az elbíráláskori törvény alkalmazása nem eredményez kedvezőbb elbírálást a vádlottakat illetően, ezért helyesen az elkövetéskori törvényt alkalmazta.

A bűnösségi körülmények helyesbítésre, illetőleg kiegészítésre szorulnak:

Mellőzte az ítéletábra a súlyosító körülmények közül a többes elkövetést, hiszen a bűnsegédi magatartást helyesen enyhítő körülményként értékelte az elsőfokú bíróság.

További enyhítő körülmény a hosszú büntetőeljárás hatálya alatt állás, a IV. rendű vádlott esetében az elkövetési érték alsó határához közeli értékre történő elkövetés.

Az így helyesbített és kiegészített bűnösségi körülmények mellett az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés büntetések arányosak, azok enyhítésére az ítéletábra nem látott indokot, különös tekintettel arra is, hogy a IV. rendű vádlottal szemben a büntetés végrehajtásának felfüggesztésére is sor került.

Helyesen járt el az elsőfokú bíróság akkor is, amikor a III. rendű vádlottal szemben közügyektől és foglalkozástól eltiltást alkalmazott, azok tartama is arányos.

Az első fokú ítéletnek a feltételes szabadságra vonatkozó rendelkezései törvényesek.

A vagyonelkobzásra irányuló főügyészi indítványt illetően nem vitás, hogy a III. rendű vádlott - a tényállás alapján - az I. rendű vádlottól átvett 5%-kal gazdagodott. Ugyanakkor ez az összeg az I. rendű vádlott gazdagodásának egy része, azt abból juttatta a III. rendű vádlottnak.

Az APEH az I. rendű vádlottat, illetőleg a [gazdasági társaság megnevezése]-t a teljes adóhiány megfizetésére - 109.652.000,- forint - kötelezte. Így az ítélet tábla álláspontja szerint vagyonelkobzásra nem kerülhet sor, hiszen az már kétszeres elvonást jelentene.

A III. rendű vádlott által önállóan fizetendő büntügyi költség összegzése során az elsőfokú bíróság számítás hibát vétett. A 166. sorszám alatt megállapított szakértői díjat az elsőfokú bíróság 186. sorszám alatt kijavította, azonban a költségjegyzékben elmulasztotta a javítást átvezetni.

Ezért az ítélet tábla megállapította, hogy a III. rendű vádlott által egyedül fizetendő büntügyi költség összege 74.771,- forint.

Az ítélet tábla a 8/2015. (IV.17.) AB határozatra figyelemmel vizsgálta a felfüggesztett szabadságvesztésre ítélt IV. r. vádlott esetében az előzetes mentesítés lehetőségét.

A cselekmény tárgyi súlyára, jellegére, társadalomra veszélyességére figyelemmel azonban úgy ítélte, hogy a IV. r. vádlott előzetes mentesítésre nem érdemes.

Megállapította továbbá, hogy a III. rendű vádlott vezetéknevének írásmódja helyesen: [vezetéknév].

A kifejtettekből következik, hogy az ítélet tábla a fellebbezéseket nem ítélte alaposnak, ezért az elsőfokú bíróság ítéletének III. rendű, IV. rendű vádlottra vonatkozó és fellebbezések folytán felülbírált részét a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Szeged, 2016. november hó 23.

Gyurisné dr. Komlóssy Éva sk.
a tanács elnöke

Sefta Márta dr. sk.. Cserhádi Ágota sk.
a tanács tagja, előadó a tanács tagja

A Szegedi Ítélet tábla Bf.I.263/2016/12. számú végzése és a Szegedi Törvényszék 4.B.1142/2011/230. számú ítéletének a III. rendű és a IV. rendű vádlottakra vonatkozó és fellebbezések folytán felülbírált része a jelen végzés folytán a mai napon jogerős és - a IV. rendű vádlott vonatkozásában fel nem függesztett részében - végrehajtható.

Szeged, 2016. november 23.

Gyurisné dr. Komlóssy Éva sk.
a tanács elnöke